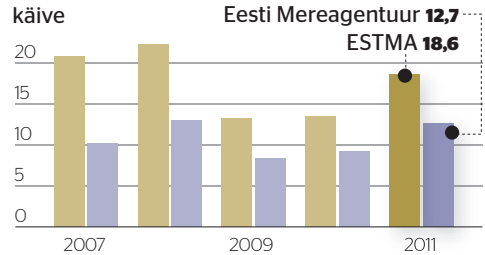

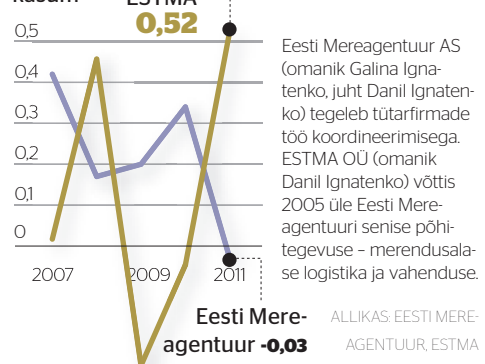
Ä Tulemused

EMA firma kahjumis, poja oma kasvatab kiirelt kasumit

mln eurodes

kasum

Eesti Mereagentuur AS (omanik Galina Ignatenko, juht Danil Ignatenko) tegeleb tütarfirmade töö koordineerimisega. ESTMA OÜ (omanik Danil Ignatenko) võttis 2005 üle Eesti Mereagentuuri senise põhitegevuse - merendusala- se logistika ja vahenduse.

ALLIKAS: EESTI MEREAGENTUUR, ESTMA

FIRMA asutaja isa Sergei valvsa pilgu all juhib Danil Ignatenko nii ema Galinale kuuluvat Eesti Mereagentuuri kui ka sellest välja kasvanud ja talle kuuluvat ESTMAT. FOTO: RAUL MEE

tub sellest, kuidas inimestega toime tuled. Danil märgib, et see, kui inimestega ei õnnestu alati üksmeelele jõuda, ei tähenda, et kumbki pool oleks parem või halvem, vaid et nad on lihtsalt erinevad.

Ettevõttele omane on vene keelt kõnelev kollektiiv. See tuleb sellest, et 80% koostööpartneritest on Venemaal ja Kesk-Aasias. Euroopa suunal ei ole ettevõtte aktiivne, sest turg on välja kujunenud. “Seal on veopakkumisi tunduvalt rohkem, vedude organiseerimine lihtsam ja nõudlus ekspedeerimise järele väiksem. Seetõttu ei ole mõtet sinna aktiivselt panustada, kui sa ei saa sellest kasu,” põhjendab Danil.

Äri pole elus kõik. Danilil ei olnud kunagi unistust töötada isa ettevõttes, aga seda, et nii on siiski läinud, peab ta loomulikuks asjade käiguks. “Ei saa öelda, et ma sellest unistasin, olin selleks valmis või teadsin, et nii läheb. Elu liigub ikka teistmoodi, kui oled endale lapsepõlves ette kujutanud. 99% ei kattu ettekujutusega,” lausub ta.

Danil usub, et just kohusetunne aitas tal ettevõtte juhtimise ülevõtmisega hakkama saada. “Ma ei saa öelda, et ma oleksin üdini tööloom, aga olen kohusetundlik ja see on ilmselt mu tugevus, mis mind aitas ja edasi viis.

Pere tugi

Kuigi Eesti Mereagentuuri suuromanik on Danili ema Galina, siis ta ise ettevõtte ja selle tütarfirmade juhtimises ei osale. Tema roll on Danilile ja pereäri Venemaal juhtivale pojale Alekseile nõu anda.

“Ema on tark naine ja vahel on hea tema poole nõu saamiseks pöörduda,” ütleb Danil. “Mõnda asja teab ta lihtsalt paremini kui mina, samuti mäletab vajalike detaile näiteks ettevõtte algusaegadest. Tihti on see mind aidanud,” lausub Danil.

Ka Moskvas viibiva venenaga suhtleb ema pidevalt. “Kui oleksin üksinda, oleks kaks korda raskem – seda eelkõige psühholoogiliselt,” märgib Danil.

Igast asjast on võimalik ära tüdineda, aga samas leida ka midagi huvitavat. Ja just seda viimast poolt saab enda jaoks edasi arendada,” märgib ta.

Danil on tänulik isale selle eest, et ettevõtte, mida ta juhib, sattus tema kätte heas seisus ja isa oli omal ajal võtnud tööle õiged inimesed, kes koostöös löid tugeva firma. Otsuseid langetades mõtleb Danil tihti, kuidas oleks isa mõelnud ja käitunud.

Danilile ei meeldi pere jõukust rõhutada. “Oleme tavalised inimesed, kellel on lihtsalt natukene laiemad võimalused,” ütleb ta. “Üldiselt tuleks hinnata inimesi nende mõistuse, loogilise mõtlemisoscuse ja kohusetundlikkuse järgi. Suuresti väljendub see selles, kas nad oma tegude eest vastutavad ja teistest inimestest lugu peavad.”

“Mulle ei meeldi igasugused reitingud, sest need on suhtelised ja vähetõesed. Mina avaldaksin neid pigem ettevõtete endi, mitte nende omanike kohta. Praegu võib sul (inimesena-toim) minna hästi, aga homme halvasti,” ütleb Danil. Küsimusele, kuidas siis temal läheb, vastab ta naerdes: “Jah, ma olen *happy* ja *lucky*. Alati võiks minna veelgi paremini, aga alati võib ka juhtuda, et läheb hoopis halvemini. Praegu on kõik positiivne.”